

**MUZEUL LITERATURII
ROMÂNE
IAȘI**

**MUZEUL
„CONSTANTIN
NEGRUZZI”**

**HERMEZIU
COMUNA TRIFEȘTI
JUDEȚUL
IAȘI**

Colectivul de redacție:

OLGA RUSU - muzeograf, redactor - revista „Dacia literară“

Corneliu GRIGORIU, Constantin-Liviu RUSU, Matei FOTIADE - fotografii

Carmelia LEONTE - traducere în lb. franceză

Laura ȘUHAN - traducere în lb. engleză

Vasilian DOBOȘ - prezentare grafică

Anca BÎRLIBA - tehnoredactare

SPONSORI:

S.C. TRANSEUROPA S.A. (Galați)

S.C. TRANSEUROPA PORT S.A.(Galați)

S.C. AGROPORT S.A.(Galați)

S.C. TRANSEUROPA MANAGEMENT S.R.L.(Galați)

SOCIETATEA AGRICOLĂ „ASTRA“ (Trifești)

A doua ediție:

100 exemplare

- Prima ediție (500 exemplare), realizată de Matei FOTIADE -

Editat de:

Vasiliana `98

Iași, 9 octombrie 2005

- 10 ani de la deschiderea muzeului -

Copyright: Muzeul Literaturii Române Iași

Str. V. Pogor nr. 4, tel./fax 40/32/213210

E-mail: muzeul_lit_iasi@hotmail.com

Constantin (Costache) Negruzzi
(1808-1868)

*"Iar Negruzzi șterge colbul de pe cronice bătrâne
Căci pe mucedele pagini stau domniile române,
Scrise de mîna cea veche a-nvățaților mireni;
Moaie pana în culoarea unor vremi de mult trecute..."*

M. Eminescu

Muzeul „Constantin Negruzzi” din satul Hermeziu, comuna Trifești, județul Iași (aflat la 40 km depărtare de orașul Iași), datează de la începutul secolului al XIX-lea, din vremea în care, în 1807, Dinu Negruț (tatăl scriitorului Constantin Negruzzi) primește, la căsătoria sa cu Sofia Hermeziu, ca zestre, moșia Trifeștii Vechi.

Aici, la Trifeștii Vechi, localitate care apoi s-a numit Hermeziu, din 1967 - Lunca Prut, iar din 1995, din nou Hermeziu, s-au născut: postelnicul **Constantin (Costache) Negruzzi** (1808-1868), părintele nuvelei istorice românești, scriitorul **Iacob C. Negruzzi** (1842-1932), unul dintre cei cinci membri fondatori ai Societății „Junimea” și secretar (1867-1895) al revistei „Convorbiri literare”, **Ella M. Negruzzi** (1876-1949), prima femeie avocat pledant din România, militantă pentru emanciparea femeii; a trăit și a fost înmormîntat, alături de fratele său **Gheorghe** și de tatăl său, în curtea bisericii din sat, ctitorie a lui Constantin, din anul 1839, **Leon C. Negruzzi** (1840-1890) – scriitor junimist, fost primar și prefect de Iași; au locuit fiul său – generalul **Mihai L. Negruzzi** (1873-1958), scriitor, memorialist, fost primar de Iași și rezident regal al Ținutului Prut în anul 1938, precum și fiul acestuia – **Leon (Bob) M. Negruzzi** (1899-1987) – scriitor de limbă franceză, tradus și la noi, el însuși traducător, în franceză, a numeroase pagini de literatură română.

Putem vorbi în cazul familiei **Negruzzi** de un ansamblu de ctitorii: alături de biserică, de localul pentru primărie și de casa, de fapt un conac, în care generații de negruzziști și-au petrecut vacanțele școlare sau în care se retrăgeau din viața tumultuoasă a orașului, în 1870, Iacob Negruzzi construiește un edificiu căruia îi dă destinația de școală care și astăzi îi poartă numele.

Conacul a aparținut familiei pînă în anul 1949 cînd, distrus de război, este preluat și transformat în sediu al unei gospodării agricole colective, în spațiul ei fiind adăpostită, un timp, o grădiniță de copii. În 1968, cu prilejul Centenarului morții scriitorului Constantin Negruzzi, sărbătorit de UNESCO, un grup de cadre didactice din sat, împreună cu oficialități locale și județene organizează, cu sprijinul unor muzeografi, un nucleu de muzeu, în cea mai mare parte de etnografie și istorie, avînd, într-o încăpere, și obiecte de mobilier și personale ale familiei Negruzzi, muzeu care a funcționat cu intermitențe și cu voluntariat, desființîndu-se în cele din urmă.

Muzeul Literaturii Române din Iași restaurează casa în anii 1993-1995, reconstituind muzeografic viața și activitatea acestei familii de cărturari, achiziționînd noi valori de patrimoniu care, adăugate celor existente sau primite de la donatori – **C. Ciopraga, Liviu Leonte, Al. Husar, Gabriel Dimisianu, D. Grumăzescu, Constanța Arhip**, precum și urmași ai familiei: **Dana Konya-Petrișor** (Paris) și **Irina Fotiade** (București) – nepoatele generalului **M. Negruzzi**, precum și mătușa lor **Ioanna Rosetti** și fiica acesteia, **Catinca Gherghel** (Germania) – devin exponatele actualei case memoriale, inaugurată la data de 7 octombrie 1995.

Muzeul cuprinde: o expoziție documentară și reconstituirea muzeografică a patru camere memoriale.

Holul central în care este amenajată expoziția documentară însumează manuscrise, cărți în ediții prime și cu autografe, fotografii editate și inedite (de la urmașii familiei), obiecte care le-au aparținut scriitorilor (expuse în vitrine), numeroase extrase din operele lor, precum și din cele ale exegeților acestora, fișe bio-bibliografice și genealogice, tablouri și portrete în ulei sau busturi în ghips, toate construind imaginea vie a unei dinastii însemnate a culturii române, locul central avîndu-l cel mai important dintre ei, Constantin Negruzzi, autorul nuvelei „Alexandru Lăpușneanu”.

Camerele memoriale, amenajate cît mai aproape de destinația lor inițială, vorbesc despre universul casei unui rafinat intelectual: salon de muzică, bibliotecă-birou, sufragerie, dormitor, fiind puse în evidență: piese de mobilier (parte din cel al casei), instrumente muzicale, între care flautul lui Iacob și pianul la care cînta Leon, fotografii, portrete ale membrilor familiei sau ale prietenilor, stampe de epocă, covoare, piese de iluminat, piese originale pentru sufragerie, martore ale vizitelor unor prieteni ai familiei între care domnul Moldovei – **Mihail Sturza**, scriitorul și omul politic **Mihail Kogalniceanu, V. Alecsandri, P.P. Carp, Nicolae Iorga, fabulistul Alecu Donici**, precum și importanți actori și muzicieni: **Matei Millo, Nicolae Luchian, Didița Mavrocordat, Natalia Suțu, Eduard Caudella** etc.

Biblioteca cuprinde o reconstituire a colecțiilor de ziare și reviste, cărți care au aparținut lui Dinu Negruț, precum și lui Constantin, fiilor și nepoților acestuia, calendare, ediții numeroase ale operelor negruzziștilor, carte veche bisericească, manuscrise, literatură franceză, germană, greacă, latină etc.

Apușe vremi reînviată astăzi de către muzeografi care-și așteaptă vizitatorii, permanent dar și la sărbătorile tradiționale, cu convingerea că „muzeul trebuie să fie nu numai la dispoziția oricui, dar să întindă mîna către oricine, pentru a și-l atrage, a-l reține cît poate mai mult”, așa cum arăta savantul N. Iorga.

Olga Rusu

Granița Prutului, 1837, desen de Auguste Raffet

La maison-musée «**Constantin Negruzzi**» située au village de *Hermeziu*, commune de *Trifesti*, département de *Iasi*, à environ 40 km. de la ville même de *Iasi*, chef-lieu du département, date du début du XIXème siècle. Le boyard **Dinu Negruț** (père de l'écrivain **Constantin Negruzzi**) épousa en 1807 *Sofia Hermeziu* qui reçut en dot le domaine de *Trifestii Vechi*. Celui-ci, baptisé plus tard *Hermeziu* a été débaptisé par les communistes et appelé *Lunca Prut*. En 1995, il est revenu à son nom de *Hermeziu*.

C'est là qu'est né **Constantin (Costache) Negruzzi** (1808-1868) qui a été le créateur du récit historique romancé dans la littérature roumaine. Il a eu plusieurs enfants, nés à *Hermeziu*. Un de ses fils, **Iacob (Jacques) C. Negruzzi** (1842-1932) a été l'un des membres fondateurs de la Société Littéraire *Junimea* et, en même temps, le secrétaire de rédaction (1867-1895) de la revue *Convorbiri Literare (Entretiens Littéraires)*. Un autre fils, **Léon C. Negruzzi** a été écrivain, Maire de la ville de *Iasi* et Préfet du département. Le fils de *Léon*, **Mihai L. Negruzzi** (1973-1958) a été général, écrivain, mémorialiste, Maire de la ville de *Iasi* et Représentant du Roi (*Rezident Regal*) pour toute la région de *Prut*. Il a vécu à *Hermeziu* jusqu'en 1946 lorsqu'il a été chassé par les communistes. Sa sœur, **Ella L. Negruzzi** (1876-1949) a été la première femme avocate plaidante de Roumanie, militante pour l'émancipation des femmes. Elle a été enterrée auprès d'un autre frère **Gheorghe** et de son père, auprès de l'église du village. Le fils de *Mihai*, **Léon (Bob) M. Negruzzi** (1899-1987) a été, lui aussi, écrivain et a écrit

soit en français – étant traduit en Roumain – soit en roumain directement. Il a aussi traduit en français de nombreuses pages de la littérature roumaine.

La famille **Negruzzi** a fait bâtir de nombreux et importants établissements à *Hermeziu* : l'église, la mairie, la maison familiale - petit manoir de plain-pied qui a abrité toutes les générations de la famille, jusqu'à leur départ – et l'école du village qui porte le nom de **Iacob Negruzzi** qui l'a fait construire en 1870.

En 1949, la maison, déjà assez endommagée par la guerre, a été transformée en siège du kolkhoze, puis en école maternelle. En 1968, à l'occasion de la commémoration de 100 ans de la mort de **Constantin Negruzzi**, organisée par l'UNESCO, un semblant de musée a été inauguré. Étaient exposés quelques objets ayant appartenu à la famille et quelques « scènes » ethnographiques et historiques du peuple roumain. Le musée, réalisé avec l'aide des professeurs du village, de l'administration de celui-ci et de quelques spécialistes en muséographie, n'a pas duré longtemps.

Le **Musée de la Littérature Roumaine de Iasi** a restauré la *Maison Negruzzi* pendant les années 1993-1995. Ont été reconstituées des images de la vie et de l'activité de la famille, avec le soutien des donateurs de nombreux objets du patrimoine : **C. Ciopraga**, **Liviu Leonte**, **Al. Husar**, **Gabriel Dimisianu**, **D. Grumăzescu**, **Constanta Arhip**, **Dana Konya-Petrișor** (Paris) et **Irina Fotiade** (Bucarest). Les dernières deux donatrices sont les petites-filles du général Mihai Negruzzi. Leur tante, **Ioana Rosetti** et sa fille, **Catinca Gherghel** (Allemagne) ont fait aussi des donations.

Le **Musée Negruzzi**, inaugurée le 7 octobre 1995, s'ouvre sur une salle d'exposition abritant des manuscrits, des livres annotés, des autographes, des photos éditées et inédites, des objets ayant appartenu aux écrivains, des éditions princeps, des fiches bio-bibliographiques et généalogiques, des peintures, des portraits et des sculptures dont la plus importante est celle représentant **Constantin Negruzzi**, l'auteur du récit historique romancé *Alexandru Lapusneanul*. Les autres salles du musée sont les répliques des anciennes pièces et chambres évoquant un lointain univers perdu : le salon de musique, la bibliothèque-bureau, la salle à manger, la chambre à coucher... On y trouve des pièces de mobilier, des instruments de musique, comme la flûte de *Iacob* et le piano de *Léon*, des estampes d'époque, des tapis, etc... Les invités de la famille **Negruzzi** étaient des personnages très connus : parmi beaucoup d'autres, le prince régnant *Mihai Sturza*, l'écrivain et politicien *Mihail Kogălniceanu*, le poète *Vasile Alecsandri*, le politicien *P. P. Carp*, l'historien *Nicolae Iorga*, le fabuliste *Alecu Donici*, les acteurs, musiciens et artistes *Matei Millo*, *Nicolae Luchian*, *Didita Mavrocordat*, *Natalia Sutu*, *Eduard Caudella*. La bibliothèque reconstitue la collection de revues, livres et journaux, calendriers, manuscrits, livres de culte, de littérature française, allemande, grecque et latine ayant appartenu à la famille *Negruzzi*.

Cette époque n'existe plus, mais le **Musée de la Littérature Roumaine de Iasi** a trouvé la possibilité de la faire ressusciter pour la dévoiler aux visiteurs.

Nous vous attendons !

Olga Rusu

Malul Prutului la Hermeziu

Constantin Negruzzi“ House – from Hermeziu village, Trifești comune, Jassy district (situated at 40 kilometers away from Jassy city) – has been dating since the beginning of the XIXth century, from the time when Dinu Negruț (the father of the writer Constantin Negruzzi), getting married with Sofia Hermeziu, had been given Old Trifești estate as a dowry.

There had been born there, in Old Trifești, place once named Hermeziu, and called Lunca Prut from 1967, and then Hermeziu again from 1995: the seneschal **Constantin (Costache) Negruzzi** (1808-1868) „the father of the Romanian historical short-story“; the writer **Iacob C. Negruzzi** (1848-1932), one of the five founding members of the „Junimea“ Society and editorial secretary (1867-1895) of the „Convorbiri literare“ Review; **Ella L. Negruzzi** (1876-1949), the first woman advocate in Romania, champion of woman emancipation; **Leon C. Negruzzi** (1840-1890) – writer, member of the „Junimea“ Society, former mayor and prefect of Jassy – lived there and was buried in the churchyard of the village (church which was built by Constantin, in 1839), near to his brother **Gheorghe** and his father; and also his son lived here, the general **Mihai L. Negruzzi** (1873-1958) – writer, memorialist, former mayor and royal resident of the Prut county in 1938, as well as his son **Leon (Bob) M. Negruzzi** (1899-1987) – French writer, whose work has been translated into Romanian, he himself being a translator of Romanian literature into French.

When we talk about the **Negruzzi's** we talk about an ensemble of foundations: there were first the church, the building meant to be the townhall and the house, a lordly house in fact, where generations of the Negruzzis spent their school holidays or retired away from the stormy of the city; **Iacob Negruzzi** built near by, in 1870, an edifice which meant to be a school and which has been carrying his name up till now.

The lordly house belonged to the family till 1949 when, being destroyed by the war, it was taken over and transformed into a residence of a collective farm and a kindergarden there after. In 1968, group of teachers from the village together with local and district authorities assisted by curators, on the occasion of the Centenary of Constantin Negruzzi's death celebrated by UNESCO, organized a nucleus of museum. It was mostly an ethnographical and historical museum, holding in only one room pieces of furniture and personal objects of the Negruzzi family, a museum which was opened intermitently breaking up finally.

The Museum of Romanian Literature of Jassy restaured the house between 1993 and 1995, reconstituting this family of scholars life and activity, acquiring new patrimonial values which, added to those acquired before or given by donors - **C. Ciopraga, Liviu Leonte, Al. Husar, Gabriel Dimisianu, D. Grumăzescu, Constanța Arhip, as well as heirs of the family: Dana Konya-Petrișor** (Paris) and **Irina Fotiade** (Bucharest) – nieces of the General Mihai Negruzzi, as well as their aunt **Ioanna Rosetti** and her daughter, **Catinca Gherghel** (Germany) – has become exhibits in this current memorial house inaugurated on the 7th of October, 1995.

The Museum „Negruzzi“ includes: a documentary exhibiton and a muzeographical reconstitution of four memorial rooms.

The central hall where the documentary exhibition is arranged totalized manuscripts, first editions with autographes, old and new photos (some of them from family heirs), other photos, objects (exhibited in show cases) belonging to the writers, many excerpts from their works, as well as exegesis, bio-bibliographical and genealogical cards, oil paintings and portrets or busts all these giving the immortal image of a remarkable dynasty of the Romanian culture. **Constantin Negruzzi**, the author of the well-known short story „Alexandru Lăpușeanul“ is the most important among them and he comes first.

The memorial house, laid out in order to be closer to their initial destination, tell about the homely universe of a subtle scholar: a musical saloon, a library-study, living-room, bedroom, insisting on: pieces of furniture (part of them are original ones), musical instruments, among them the Iacob's flute and the Leon's piano used to play, photoes, family portraits or friends portraits, engravings, carpets, pieces for lighting, original living-room pieces witnessing the visit of some family friends among which de Moldavian voivode **Mihail Sturza**, the writer and the politician **Mihai Kogălniceanu, V. Alecsandri, P.P. Carp, Nicolae Iorga**, the fable maker **Alecu Donici**, as well as important actors and musicians: **Matei Millo, Nicolae Luchian, Didița Mavrocordat, Natalia Suțu, Eduard Caudella** etc.

The library comprises a newspaper file and reviews, books which belonged to Dinu Negruț as well as to Constantin and the sons and the nephews of these ones, almanahs, many editions of the Negruzzi 's works, old church books, manuscripts, French, German, Greek and Latine literature etc.

Old times are today reminded to us by the curators who always wait for visitors, being convinced that „the museum must be not only at anybody's disposal, but give a helping hand to anybody for prompting, retaining him as long as he could more“ as the scientist N. Iorga said.

Olga Rusu

„Contribuția fundamentală a lui Negruzzi rămîne proza, în care a făcut operă durabilă, de pionierat. Negruzzi nu este numai primul nostru prozator modern, de ficțiune - în proza memorialistică, documentară, unii contemporani sînt mai activi decît dînsul - dar, pentru o bună bucată de vreme, și singurul citabil pentru cotele valorice atinse.“

Liviu Leonte

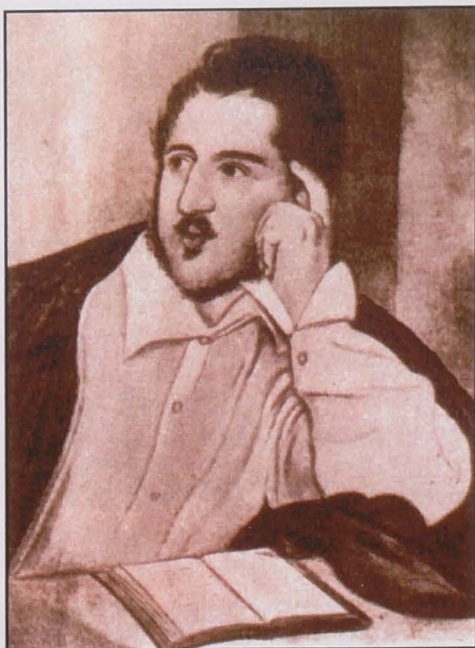

Lada cu cărți a lui Dinu Negruț

„Am alergat la biblioteca tatălui meu, care era într-o ladă mare, purure deschisă, în coridor... și luînd **Istoria românilor** de Petru Maior, ajutat de abecedarul urgisit, în puține ceasuri am învățat a ceti!...“

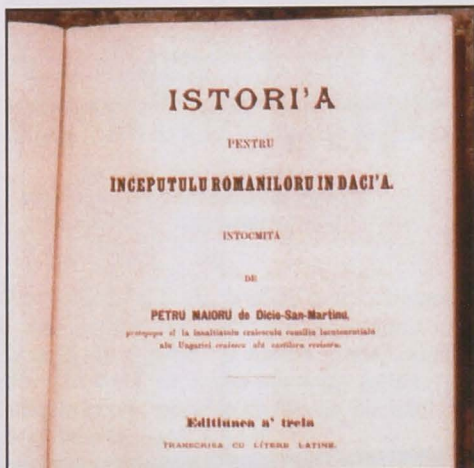
Sărmană bibliotecă! Uitată în secriul ei la bejenia anului 1821, toată a slujit de fultuială ianicerilor! Ce n-aș da ca să am una din acele cărți de sute de ori cetite de tatăl meu.“

C. Negruzzi:
Cum am învățat românește

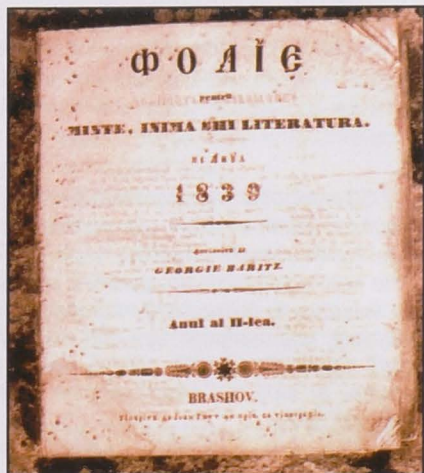
C. Negruzzi - tînăr,
portret de Josef August Schoefft

Coperta volumului
Istoria pentru începutul românilor în Dacia
de Petru Maior, după care a învățat
C. Negruzzi românește

Trizeci ani sau Viața unui jucători de cărți, tradusă din franțuzește de C. Negruzzi, cele două ediții (1835, 1863)

În *Foaie pentru minte, inimă și literatură*, în nr. 18-22/1839, C. Negruzzi susține o polemică cu I.H. Rădulescu privind limba românească

„Pe cînd tradițiile istorice căzuseră în uitare și faptele glorioase ale strămoșilor noștri se pierdeau în întunericul ignoranței, C. Negruzzi avu nobila dorință de a deștepta simțul național prin poemul istoric **Aprodul Purice**.”

Acest mic poem cuprinde tablouri de o rară frumuseță și se deosebește atît prin armonia versurilor, cît și prin o energie de stil necunoscută încă pînă la dînsul.”

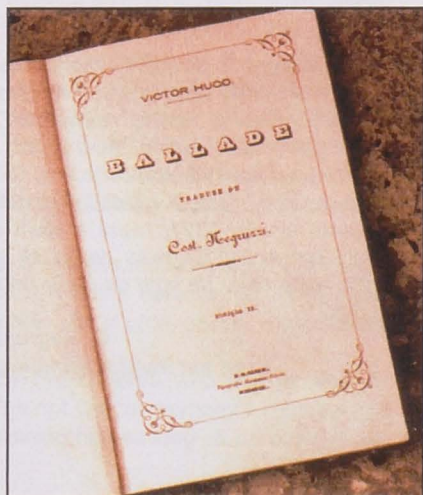
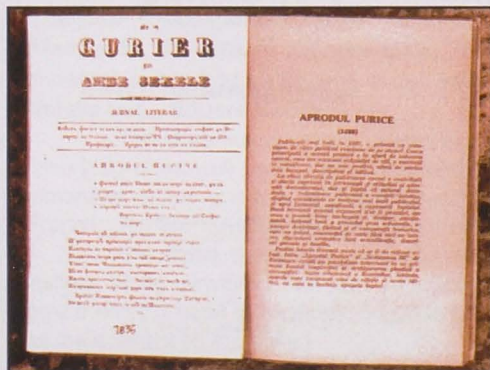
V. Alecsandri

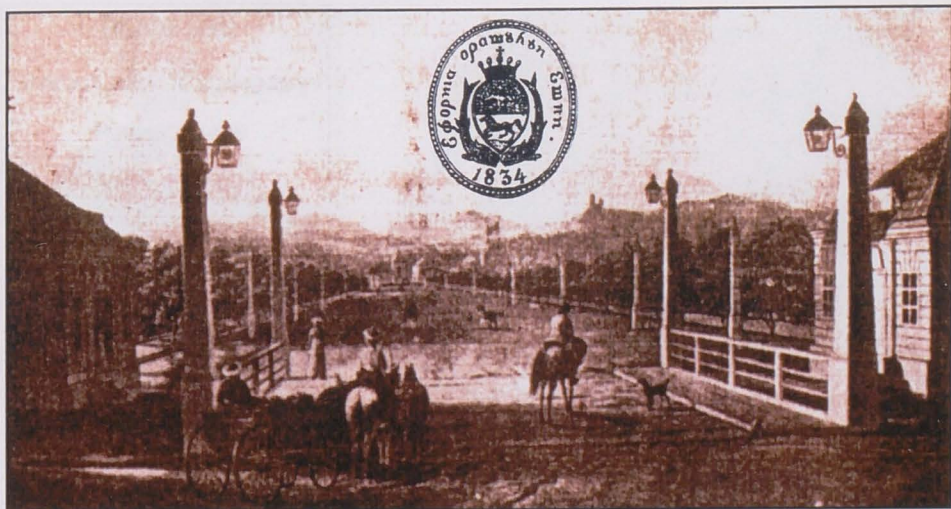
„Marele merit al lui Negruzzi este de a fi militat, ca și Eliade la această dată, pentru o limbă literară comună, pe temeiul vechilor cărți și a limbii vorbite de popor.”

Al. Piru

V. Hugo - **Balade**, traducere de C. Negruzzi și apărut în două ediții (1845, 1863)

Aprodul Purice, anecdot istoric în versuri, apărut în *Curierul de ambe sexe*, în 1836 și, în volum, în 1837

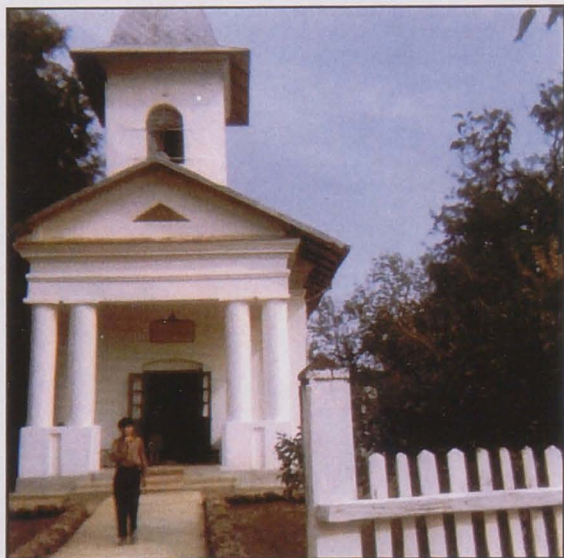

Intrare în Iași la 1830, tablou de M.M. Worobieff și **sigiliul Eforiei orașului Iași la 1834**.
C. Negruzzi a fost prezident (primar) al Eforiei (1840-1843)

„Iașul este orașul bisericilor, în piatra cărora Domnitorii și părinții noștri au însemnat de-a pururea nestrămutata lor smerenie.

Iașul mai este locul de unde au plecat departe, peste Nistru - în cele mai vechi timpuri - și cuvîntul izbăvitor de credință și cuvîntul deșteptător al culturii.”

Mihai Negruzzi

Biserica din Hermeziu cu hramul Sf. Constantin și Elena, ctitorită de C. Negruzzi, în 1839

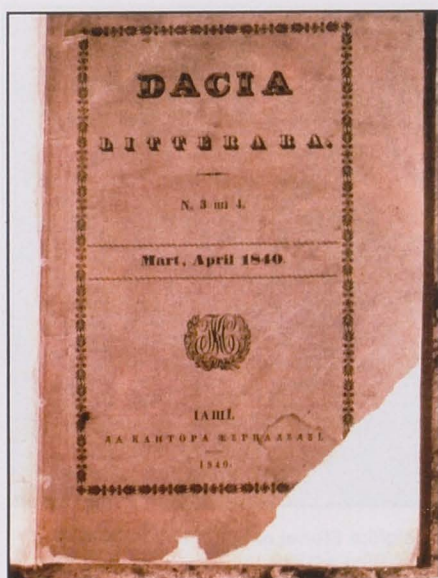

Maria C. Negruzzi (născută Gane), soția sa din 1839, acuarulă de Al. Kogălniceanu

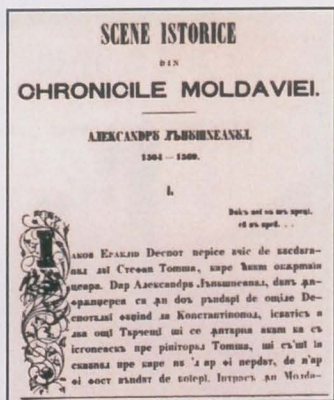
„... frumoasa bunică cu părul alb coliliu pieptănat cu atîta grijă, cu cărare la mijloc și ceva breton...

E singură în salonul cu mobile grele, aurite, îmbrăcate în matasă, ici, coala tăiată de vreme. Pe pereți, portrete în ulei, portrete de familie, evocări ale unor tinereți de altă dată.”

Mihai Negruzzi

Coperta revistei **Dacia literară**, tom I, 1840, în care C. Negruzzi publica nuvela **Alexandru Lăpușneanul**, capodopera sa

Pagină din **Dacia literară** cu nuvela **Alexandru Lăpușneanul**

„Produs al unei epoci istorice și al unei configurații sufletești complexe, programul revistei **Dacia literară** trebuie considerat... un act revoluționar în conținutul ei și în căile de acțiune, opera unei strălucite generații, care a aruncat în luptă entuziasm, spirit de jertfă, generozitate, dragoste de cultură și credință în triumful noului.“

Maria Platon

Moartea Lăpușneanului, autor Th. Aman

„Numele lui C. Negruzzi este legat de obicei de nuvela istorică **Alexandru Lăpușneanul** care ar fi devenit o scriere celebră ca și **Hamlet** dacă literatura română ar fi avut în ajutor prestigiul unei limbi universale. Nu se poate închipui o mai perfectă sinteză de gesturi patetice adânci, de cuvinte memorabile, de observație psihologică și sociologie acută, de atitudini romantice și intuiție realistă.“

G. Călinescu

Vasile Alecsandri
(1821-1890), Viena
litografie de E. Sieger

Constantin Negruzzi
(1808-1868), Viena
litografie de E. Sieger

Mihail Kogălniceanu
(1817-1891), Viena
litografie de E. Sieger

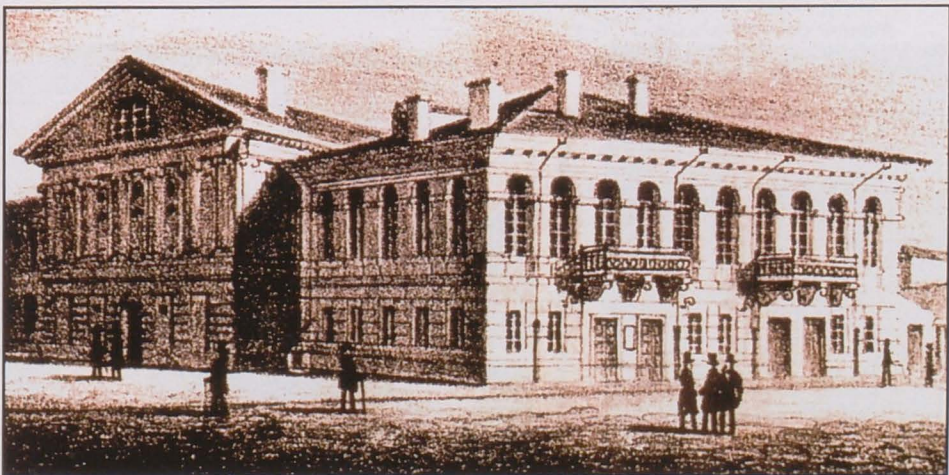
„Triumviratul de conducători al primei scene a țării, - C. Negruzzi, M. Kogălniceanu și Vasile Alecsandri – s-a văzut în 1840 în fața unei misiuni dificile. Exista un teatru, dar nu și un început de repertoriu național. C. Negruzzi și, în special, mai tânărul Alecsandri s-au străduit să dea teatrului un repertoriu corespunzător etapei lui de început.“

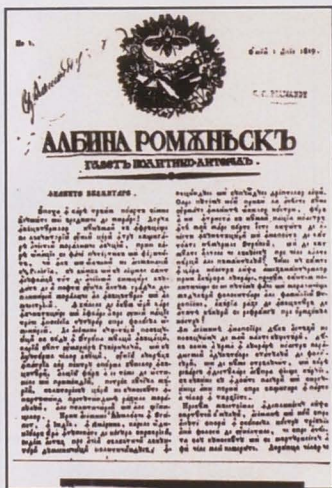
Constantin Ciopraga

„... Iată-l pe Negruzzi în 1847, deci la aproape patruzeci de ani, urcând, nestingherit de vîrstă și de poziția sa în lume, pe scena teatrului ieșean unde va juca alături de același Alecsandri și de Millo în piese ale acestora. Jucase teatru și la moșie, în reprezentații pregătite minuțios, acest lucru fiind totuși mai puțin neobișnuit decît urcarea boierului deținător de funcții oficiale pe scena teatrului public.“

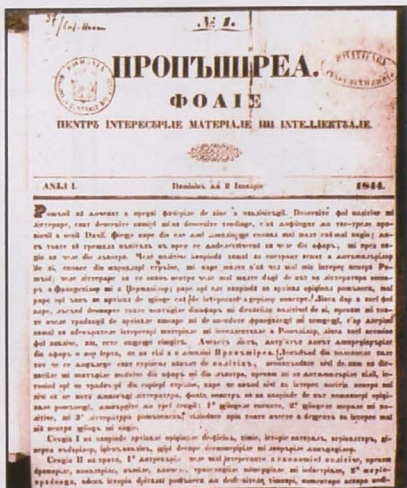
Gabriel Dimisianu

Teatrul Mare de la Copou, inaugurat în 1846 și distrus de un incendiu în 1888

Revista **Albina Românească** (1829-1849) în care va publica C. Negruzzi

Revista **Propășirea** (1844) al cărei redactor a fost, în care apare nuela sa **Toderică**, care determină suspendarea revistei

„Mare moșier, intelectual distins, a practicat literatura ca pe o îndeletnicire seniorială, colaborînd însă conștiincios ca un profesionist la publicațiile importante ale vremii: **Albina Românească**, **Dacia literară**, **Propășirea**, **România literară** – toate din lașii lui -, **Curierul de ambe sexe**, din **București** și **Foaie pentru minte, inimă și literatură**, din **Brașov**.”

I. Negoïtescu

„Între 9 mai 1853 – mai 1854 Negruzzi conduce „Săptămîna”, foaie sătească. El își propune să dea sfaturi practice de economie rurală, dar nu uită nici «învățăturile religioase și morale».”

Liviu Leonte

Revista **Săptămîna**, foaie sătească editată de C. Negruzzi, în 1853

Casa lui C. Negruzzi din Iași (str. Negruzzi nr. 13), astăzi str. Horia

„La 21 noiembrie **Propășirea** a fost suspendată în urma jurnalului din 11 noiembrie 1844, de data aceasta pretextîndu-se publicarea nuvelei **Toderică**, **jucătorul de cărți** de Costache Negruzzi «... sfatul încheie că spre frînarea sa și pilduirea altora... să se izgonească din oraș, trimițîndu-se la moșia sa fără a avea voie de a se înfățișa în capitală».”

Augustin Z.N. Pop

„leșenii iubesc liniștea și acel drag farniente din care se alcătuiește cea mai mare parte din viața lor. Osteneala i-ar omorî. – Pentru ce să umblu pe jos, dacă am trăsura?»“

C. Negruzzi

ПЪКАТЕЛЕ ТИНЕРЕЦЕЛОР.

AMINTIRI DE JUNETE.
FRAGMENTE ISTORICE.

NEGHIŢĂ ŞI PĂLAMIDĂ.

NEGRU PE ALB.

CONSTANTIN NEGRUZZI.

Tipografia lui Adolf Berghman, Buda-pest, 1857.

Păcatele tinerețelor, Iași, Tip. Adolf Berghman, 1857, cu dedicația autorului din 1864

SATIRE

POETICE KOMIՅEMER
ՄԻՋԻՄՈՑԱ
ANTIOX KANTEMIP.

TRIMBE DUY PAFERD

A. Donici și K. Negruzzi

Tipografia lui A. Berghman, Buda-pest, 1857.

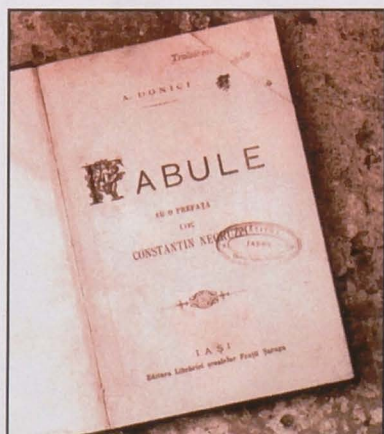
Coperta volumului **Satire și alte poetice compuneri de prințul Antioh Cantemir**, cu traducerea din rusește de C. Negruzzi și A. Donici

„În colaborare cu Donici traducerile din satirele și epistolele Prințului Antioh Cantemir dau impresia unei opere originale, într-atît de colorată e descrierea, de sigură limba, de riguros versul.”

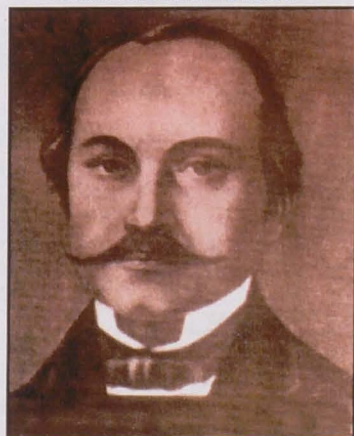
Șerban Cioculescu

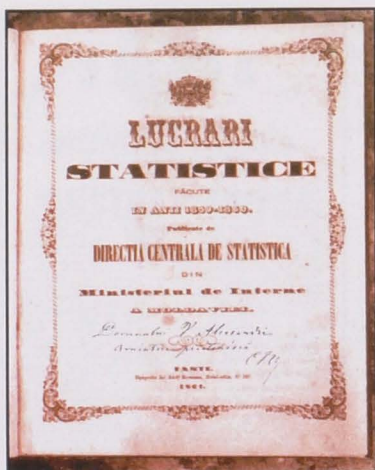
Alexandru Donici (1806-1865), fabulist, după moartea căruia C. Negruzzi va publica în **Convorbiri literare** din 1867, articolul **Amintire funebră**

Liviu Leonte

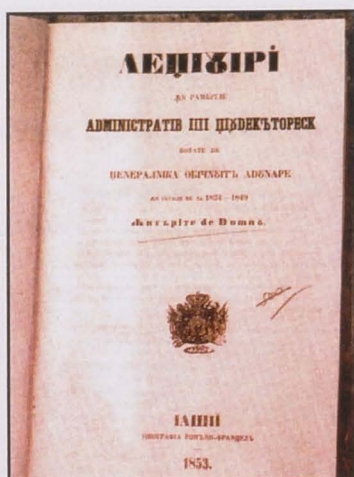
Fabule de Alecu Donici, prefață de C. Negruzzi, Iași, Șaraga, f.a.

Lucrări statistice făcute în anii 1859-1860..., 1861, cu dedicația lui C. Negruzzi pentru V. Alecsandri (în 1859, C. Negruzzi fusese ales directorul Statisticeii Centrale a Moldovei)

Legiuiri în ramurile administrativ și judecătoresc..., tipărită de C Negruzzi în 1853

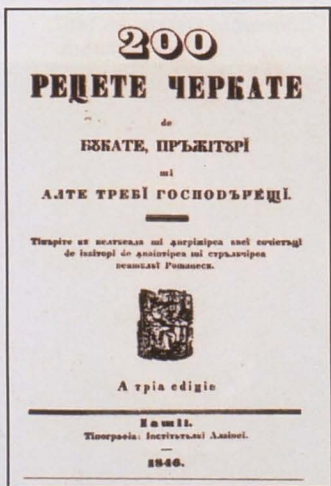

„Căminar în 1825, în 1837 este ales deputat de Iași, în 1840 are sarcina de secretar al Generaliceii Obștești Adunări, în 1841 de secretar suplimentar, iar în 1842 este reales deputat. Este făcut, rînd pe rînd, spătar, agă, postelnic, vornic. Aceste ranguri boierești i-au asigurat o continuă înaintare în slujbe: diac și medelgiu în Vistieria țării, prezident al municipalității Iașului, director al Vistieriei sub domnitorul Mihail Sturza, pînă la căderea acestuia. Sub domnia lui Grigore Ghica, el este întîi director al Departamentului Public, director al Vistieriei, sub căimăcănie, în două rînduri, membru al Divanului domnesc, în vremea lui Cuza directorul Statisticeii Centrale și ministru ad-interim la finanțe. În 1861 este pentru ultima dată ministru de finanțe.”

„Afta vă voi mai zice că acum de curînd am mai publicat – împreună cu d. C.N., un alt Prometeu manqué ca și mine, - o carte care, răsturnînd toate puterile așezate, călcînd în picioare toate privilegiile primite de adunare și de obiceiul pămîntului, are să facă o revoluție strașnică în toată Moldova – întru chipul de a face frigănele și găluște, vreau să vorbesc de o colecție de **200 de rețete de feluri de bucate**, care are să ne facă cea mai mare reputație – între bucătărite, și viitorimea recunoscătoare ne va da negreșit frumosul nume de: introducătorii artei culinare în Moldova. Suntem mulțumiți și cu afta.”

M. Kogălniceanu

N.I. Popa

200 rețete cercate de bucate, prăjituri și alte trebi gospodărești, tipărită de C. Negruzzi și M. Kogălniceanu în 1841 (în imagine ediția a treia)

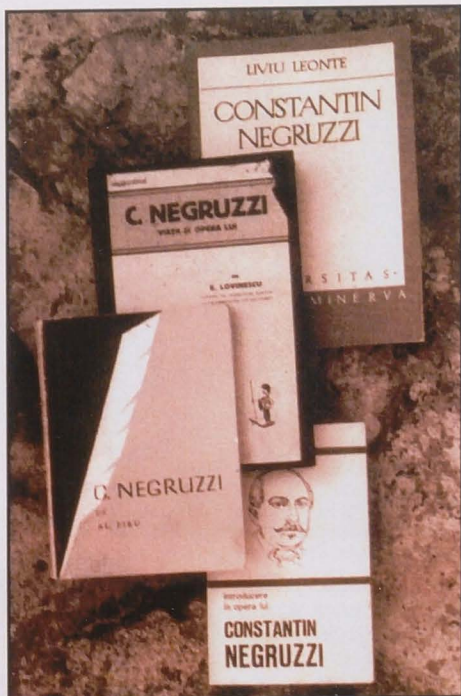

C. Negruzzi

C. Negruzzi în ultimii ani ai vieții

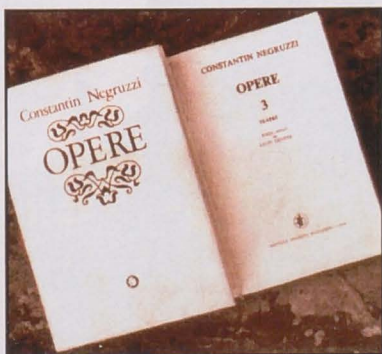
Monografiile privind viața și opera lui C. Negruzzi (Liviu Leonte, E. Lovinescu, Al. Piru, Gabriel Dimisianu)

„... Însemnătatea lui Negruzzi e covârșitoare ca prozator. Pentru noi, ca și pentru viitorime, el va rămîne artistul ce a scris într-o limbă atît de vioaie, atît de amonoioasă [...] și, mai presus de toate, el va fi privit drept creatorul nuvelei românești...”

E. Lovinescu

„Pe cîteva din direcții, opera lui C. Negruzzi este a unui pionier. Alături de colegii de generație și idei a pus bazele limbii literare moderne, a sprijinit începuturile teatrului românesc, a justificat prin operă necesitatea inspirației din trecutul național și din istoria vie a contemporaneității (...). A scris poezii, a prelucrat piese de teatru și a tradus mult. Pentru toate acestea era prețuit în epocă. Cu **Scrisorile** sale aduce un început, iar cu **Alexandru Lăpușeanul** un început și o culme.”

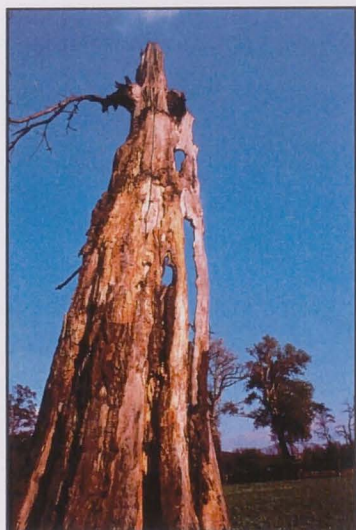
Liviu Leonte

„Alături de exegezele mai vechi ale lui Lovinescu, Iorga, Călinescu, Cioculescu, Ghicciuiu și Al. Piru, comentariul lui Liviu Leonte adaugă sinteza unei sufocante informații și meditația îndelungată și fecundă asupra unor valori validate de timp.”

Mircea Zăciu

Opere de C. Negruzzi, ediție critică de Liviu Leonte, editura Minerva, în 3 volume

Plop secular - relicvă
a vremurilor trecute

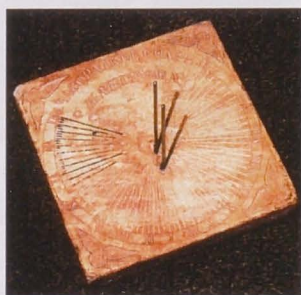

Constantin Negruzzi

„După prînz, ne-am dus în grădină și ne-am tologit sub un bătrîn plop ce ne umbrea cu tufoasele lui ramuri. Daliile îmbrăcate în bogatele lor rochii colorate și gingașii tamarini se legănau, la adierea vîntului, în vreme ce garoafele, rozetele și micșunelele ne îmbălsămau cu dulcele lor parfum. Fumînd din lungi ciubuce și sorbind delicioasa moca, eu mă lăsasem la o lină reverie, recitînd încet niște stanțe d-ale lui Anacreon.”

**C. Negruzzi,
Scrisoarea VIII**

**Pipa de chihlimbar ce a aparținut lui C. Negruzzi
(donație Irina Fotiade)**

Ceasornicul de soare
inscripționat cu numele
C. Negruzzi

„Doresc a fi înmormîntat la moșia mea Trifești, în cimitirul bisericii zidită de mine, cu simplitatea ce am iubit în întreaga mea viață. Pe mormîntul meu doresc să fie sădiți mai mulți lilieci și salcie.”

C. Negruzzi

Mormîntul lui C. Negruzzi
de la biserica din Hermeziu

„Iacob Negruzzi, împreună cu Maiorescu, Carp, Pogor, Th. Rosetti, a vrut și realizat înfrățirea unui cămin al cugetării – **Junimea**, unde lucrări de valoare își găseau consacarea, iar cele de-o valoare relativă erau trecute sub focul unei critici aspre dar totdeauna drepte, lucrările slabe fiind definitiv eliminate sau public ridiculizate [...].

Alături de toți cei care știu ce a însemnat Iacob Negruzzi pentru cultura noastră, vin cu adâncă emoțiune să aduc prinosul meu de venerațiune pentru om și de nețărmurită recunoștință și admirațiune pentru scriitorul care și-a închinat viața operei de înfrumusețare și înflorire a scumpei noastre limbi...”

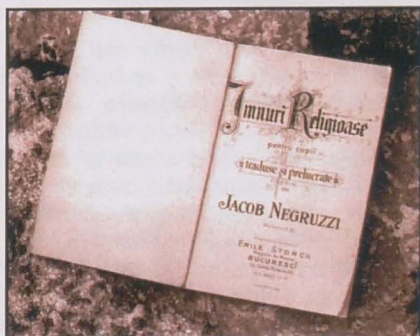
G. Enescu

Iacob Negruzzi (1842-1932)

„Pasiunea constantă a lui Iacob Negruzzi rămâne însă muzica. Cîntă la flaut, își cumpără mereu note, cere transcrieri de la prieteni și, acasă, la Iași, interpretează diverse piese împreună cu Leon, acesta din urmă acompaniindu-l la pian.”

Dan Mănuță

Imnuri religioase pentru copii de Iacob Negruzzi

Flautul lui I. Negruzzi

„La magazinul de articole muzicale «Weinholz» mi-am luat notele comandate (**Traviata, Rigoletto, Traviatore**) care n-au fost transpuse prea bine pentru flaut. Cîntatul la flaut merge ceva mai bine. Poate nu a fost bine că mi-am păstrat flautul într-un loc prea rece.”

Iacob Negruzzi,
9 decembrie 1861

Iacob C. Negruzzi,
foto de M. Biscaius
din epoca de început a *Junimii*

„Îndată după întoarcerea în țară (1863), Negruzzi (**Iacob**, n.n.) a făcut cunoștință cu P.P. Carp, T. Maiorescu, V. Pogor și Th. Rosetti, împreună cu care a înființat societatea literară *Junimea*. Devenit unul din membrii de vază, a fost ales, din 1868, secretar al societății. Totodată a fost și redactor al revistei **Convorbiri literare**, de la 1 martie 1867, continuând a o conduce apoi, ca director, pînă în anul 1895.“

Dan Mănuță

„Scrise de-a lungul mai multor ani, începînd de prin 1889, și apărute mai întîi în revistă (**Convorbiri literare**, 1919-1920, n.n.), iar apoi în volum, **Amintirile din Junimea** sunt (...) o amplă și interesantă autobiografie literară, care, de la un punct se confundă cu însăși biografia *Junimii* și a **Convorbirilor** [...] el a scris **Amintirile** mai mult cu gîndul la posteritate decît la contemporani. De aici grija pentru adevărul faptelor, pentru document și interpretare, calmul și echilibrul sufletesc al profesiunii de credință.“

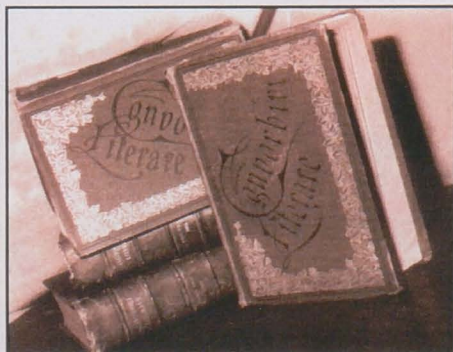
Corneliu Simionescu

„Încredințînd lui Iacob Negruzzi conducerea **Convorbirilor literare** al cărei articol programatic îl iscălește, junimiștii făcuseră alegerea cea mai bună [...] s-a dovedit prin stăruința, punctualitatea și pasiunea lucrului literar, drept omul cel mai indicat pentru locul său. Profesor al Facultății de drept din Iași, avocat, de mai multe ori membru al Parlamentului, Iacob Negruzzi își dăruiește partea cea mai bună a activității sale secretariatului **Convorbirilor**. *Junimismul* este pentru el o stare de spirit.“

Tudor Vianu

Amintiri din Junimea,
Iași, Viața Românească, 1921,
cu autograful autorului

Cîteva colecții ale revistei
Convorbiri literare

Medalionul Junimii, 1873

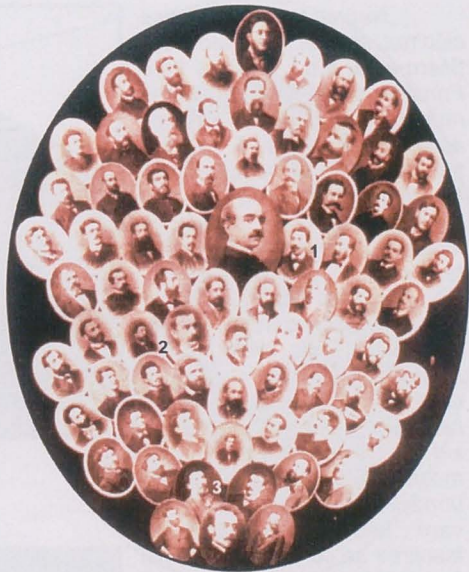
(1. Iacob C. Negruzzi, 2. Leon C. Negruzzi),
fotograf: Bernard Brand

„Ce seri plăcute am petrecut cîteodată!
Cînd venea Alecsandri de la Mircești cu un
teanc de poezii proaspete sub braț; cînd
Maioreescu ne aducea vreuna din criticile sale
ce au produs un atît de mare efect în lumea lite-
rară română; cînd Creangă ne citea amintirile
sale din copilărie sau Eminescu ne declama
admirabil de bine vreuna din frumoasele sale
poeme! Fără laude umflate [...] simpla aprobare
a **Junimii** umplea inima de adîncă mulțămire.“

Iacob Negruzzi

Casa lui Iacob Negruzzi din Iași,

str. Păcurari nr. 21, clădire în care s-au ținut parte din
întîlnirile Junimii

Medalionul Junimii, 1883

(1. Iacob C. Negruzzi, 2. Leon C. Negruzzi,
3. George C. Negruzzi)

„Credința mea este că
«Junimea» va păstra o pagină în isto-
ria literaturii române, căci prea am
avut noi înșine plăcere la lucrările
noastre, pentru a nu fi adus mulțumire
și folos publicului celui mare.“

Iacob Negruzzi

Iacob C. Negruzzi

(foto Heid), 1870

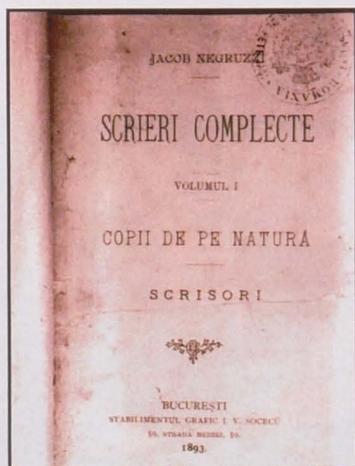

„Negreșit, este frumoasă clădirea școalei din Neniulești (Hermeziu, n.n.), așezată între Primărie și Biserică, la marginea șoselei comunale. Albă, cu acoperișul de tablă sură, cu ferestre mari... te îndeamnă parcă trecînd pe lîngă ea să intri să o cunoști. Trei săli mari cu tablouri... mai mare dragul. În fața clădirii, o grădiniță îngrijită, despărțită de șosea cu un zaplaz de zăbrele de lemn boite în verde. Peste drum, curțile Neniuleștilor, case mari, grădină cam de trei fâlcii de loc, hambare și coșare, grajduri de zid... gospodărie veche moștenită și tot dreașă de urmașii Hatmanului Dinu Neniu, care le-a primit zestre la însoțirea sa cu Sofia, fiica Agăi Ienachi Hurmuzul ot Botoșeni.

În dosul școalei făcînd corp comun cu ea, este locuința învățătorului. Apoi o grădină mărișoară de patruzeci-cincizeci de prăjini și, ca la o bătaie de pușcă cu petiță din fundul grădinei, curge Prutul.“

Mihai Negruzzi

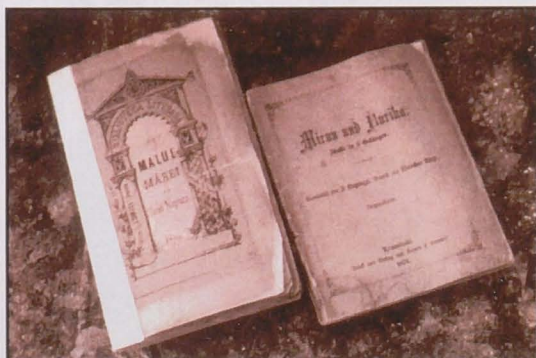
Coperta vol. I din cele șase de **Scrieri complete** de I. Negruzzi, Buc., Socec, 1893

Școala din Hermeziu, ctitorie din 1870 a lui Iacob Negruzzi, care a fost vizitată de revizorul școlar M. Eminescu, în 1875

Clădirea Primăriei din Hermeziu, ctitorie a familiei Negruzzi și sigiliul comunei

Leon C. Negruzzi,
cu soția sa Ana (născută Bothezat)
cu copiii Constantin, Mihai, Suzana

„Leon Negruzzi, înalt la statură, lat la față și la piept, cu umbletul balansat ca al marinarilor, cu gestul larg și cu râsul zgomotos al temperamentului sanguinic, era mai întâi de toate un om bun la inimă, milos, cinstit și vesel pînă la ușurință. Cu veșnicul lui optimism era dispus să primească toate întâmplările din partea lor cea bună, și niciodată ura, invidia, descurajarea nu au găsit loc în sufletul lui.“

Titu Maiorescu

Leon C. Negruzzi cu soția sa și copiii:
sus: Natalia, Constantin, Suzana, Mihai, Ella
jos: Ana (Nety) și Maria (Marieta)

Leon C. Negruzzi (1840-1890), fotografia din primul medalion al Junimii (1873)

*„Noi cești șapte creșteam sub privegherea și grija părinților noștri, sub povățuirea și îndrumarea lui **Moș Jac** și **Tan' Mari**, în aerul acela curat și bun de țară și în atmosfera și pilda de atît de frumoase sentimente de dragoste.“*

Mihai Negruzzi

Mormîntul junimistului
George C. Negruzzi (1849-1890),
de la biserica din Hermeziu

Frații Iacob și Leon Negruzzi, desen de autor necunoscut

„... viața senină, luminată și folositoare cum a fost a Bunicului, a tatei, a lui Moș Jac ca și a tuturor ca Ei de atunci, toți Eii care stau la temelie țării: pământ armat cu atâtea oseminte sfinte, plămădit și frământat cu gânduri și simțiri atât de uriașe.“

Mihai Negruzzi

Punga pentru galbeni ce a aparținut lui Leon, 1871 (donație Irina Fotiade)

„... fratele mai mare al lui Iacob Negruzzi, moare în vîrstă de 50 de ani, în 1890, după ce, într-o viață consacrată însărcinărilor publice și politice, găsise și timpul necesar unor compuneri nuvelistice, publicate toate în **Convorbiri**, din primul an al apariției revistei pînă în 1882.“

Tudor Vianu

Leon, Mihai, Iacob Negruzzi

Mormîntul lui Leon și al soției sale, lângă biserica din Hermeziu

Lucia (n. Miclescu),
soția generalului M. Negruzzi

„Mergînd per pedes, generalul Mihai Negruzzi părea a fi călare, săltîndu-și pe străzile lașului, mult deasupra mulțimii, pălăria uriașă, nasul uriaș, barba uriașă (...) nu l-am apucat decît în straie civile și pedestru. Și l-am apucat bonom, suflet de zahăr și prieten cu gazetarii.“

Aurel Leon

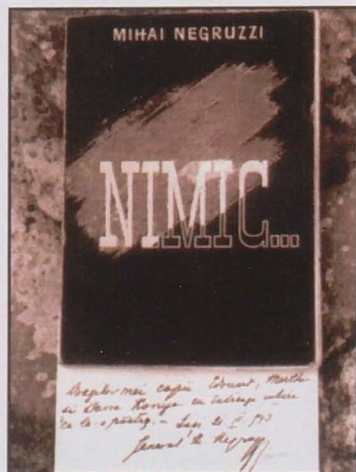
Mihai L. Negruzzi (1873-1958)
în uniforma de colonel, 12.XII.917,
cu dedicație pentru fiul Leon

„... în 1840 bunicul meu Costache Negruzzi, Mare Vornic, a fost primar de lași (Președintele Eforiei se numea atunci); în anul 1880 a fost primar tatăl meu Leon C. Negruzzi și în 1920 eu. Deci din 40 în 40 de ani soarta bună sau rea a lașului a fost încredințată „oblăduirei Negruțești“.

Mihai Negruzzi

Mitropolitul Moldovei și Sucevei Pimen,
Mihai Negruzzi (primar), alături de alte notabilități ale orașului lași, la serbarea mormintelor eroilor din 1916-1919 înmormîntați la lași, 1920

Volumul **Nimic** de Mihai Negruzzi,
Cartea Moldovei, 1942, cu dedicație

Leon (Bob) M. Negruzzi (1899-1987) cu
prima soție
(donație Dana Konya-Petrișor)

„La început am fost corespondentul la Paris al ziarelor «Lumea» din Iași și «Cuvîntul» din București, cînd acesta din urmă era condus de Cezar Petrescu. M-am bucurat de prietenia lui Camil Petrescu, a fraților Ionel și Păstorel Teodoreanu, a lui Mihai Codreanu, care mi-a dedicat și un sonet, a lui Demostene Botez, G. Topîrceanu, Mihail Sadoveanu...”

Leon M. Negruzzi, 1976

Ella M. Negruzzi (1876-1949), prima
femeie avocat din România

„Ella Negruzzi, luptătoare pentru emanciparea femeilor, organizase în satul natal, unde locuise tatăl ei Leon, frate cu Iacob și ambii fii ai lui Costache, un cerc de gospodărie la care fetele satului învățau tot ce e necesar ca o femeie să poată fi gospodină. Cele mai sărace erau înzestrate la căsătorie de către școală, bineînțeles prin grija duduii Ella.”

Aurel Leon

Volumul **Flâneries en U.S.A.**, Paris, 1930, apărut în 1934 în limba română în traducerea lui Eduard Konya

Caiet manuscris, fotografia Ellei Negruzzi dintr-o monografie dedicată ei de inv. I. Costinescu

Centenarul morții lui C. Negruzzi

Hermeziu, 22 septembrie 1968

Aspect de la inaugurarea, în 1968, a primului muzeu în Casa Negruzzi (în centru de la stînga la dreapta: Suzana (Zizi) Negruzzi, Leon (Bob) Negruzzi, Martha Konya - copiii generalului M. Negruzzi și Dana Konya-Petrișor)

„Comemorarea a 100 de ani de la moartea lui C. Negruzzi, mare scriitor și om de cultură român, e un omagiu adus acestui vrednic patriot deschizător de drumuri în literatura noastră națională.“

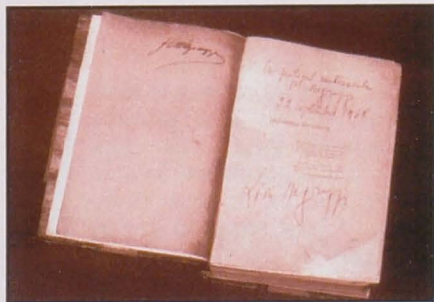

Din Cartea de onoare a Casei Muzeu „C. Negruzzi“, 22 septembrie 1968

Cu prilejul Centenarului, în curtea muzeului a fost montată piesa de teatru **Muza de la Burdujeni** de C. Negruzzi

Placa amplasată pe casă la Centenarul morții lui C. Negruzzi

Carte cu autograful lui Iacob Negruzzi, dăruită muzeului de Leon M. Negruzzi (26 septembrie 1968)

7 octombrie 1995

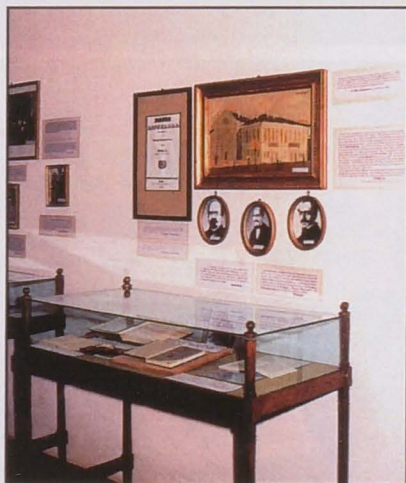
Inaugurarea Muzeului „C. Negruzzi“

*„Biruit-a gîndul și din nou, pe malul
bătrînului, răbdătorului Prut, reînvie casa bunilor
români, demnitari și scriitori din familia Negruzzi.*

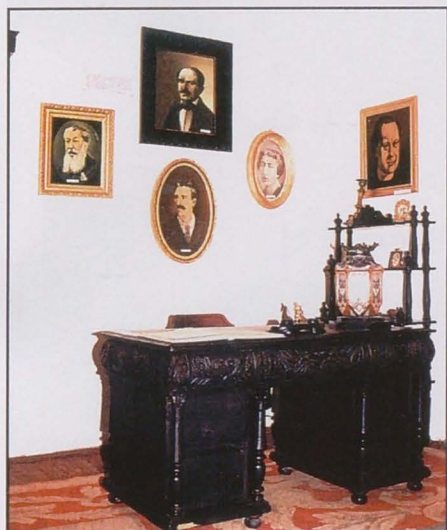
*Începînd de astăzi (7 octombrie 1995, la
100 de ani de la inaugurarea celebrului liceu
ieșean „C. Negruzzi“), publicul va avea posibili-
tatea să dialogheze cu marile umbre, să se
regăsească, să contemple dealurile basarabene.*

*Exemplară familie, exemplar sat al limbii
române!”*

**Lucian Vasiliu,
Constantin-Liviu Rusu**

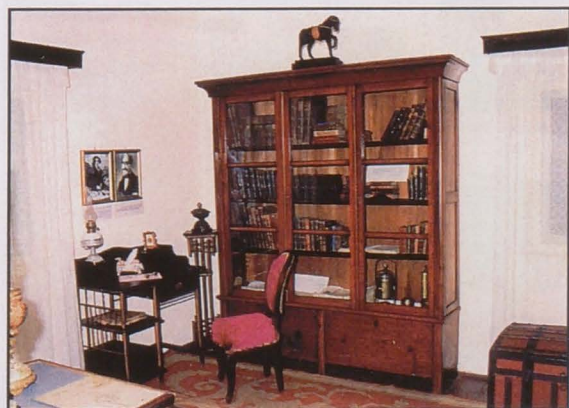
Aspecte din expoziția
documentară

Imagini din **biroul și biblioteca** familiei Negruzzi

„... mi-a dispărut frumoasa mea bibliotecă personală adunată ca un pasionat cititor ce sînt și acum, ca și bibliotecă moștenită de la bunicul meu Costachi Negruzzi aflată la Trifeștii-Vechi - Hermeziu, ca și aceea moștenită de la unchiul meu Iacob C. Negruzzi, bibliotecă ce ar fi fost de atîta folos generațiilor viitoare.“

Mihai Negruzzi
20.I.1955

„Tatăl meu era unul din români aceștia. Nu ieșea nici un calendar care să nu-l aibă el întăi, nici o carte bisericească care să n-o cumpere, nici o traducție care să nu puie să i-o pescră (transcrie, n.n.).“

C. Negruzzi

„În cercul familiei, muzele îți sînt oaspeții obișnuiți și binevoitori. Dacă din aceste zîne, aceea a imaginației poetice și aceea a elocvenței ți-au fost întotdeauna prielnice, Euterpe, Muza muzicii este inspiratoarea frumoasei generații ce-ți urmează alegînd în casa d-tale, locașul ei statornic.“

Iacob Negruzzi,
1913

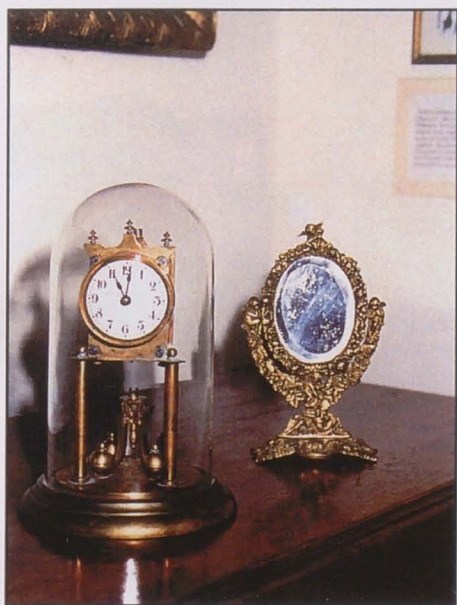

„În seara reprezentației curtea casei boierești era plină de trăsurile căci... fusese invitate o mulțime de persoane de la lași și de la moșii vecine... Orchestra ce despărțea publicul de scenă se compunea din trei persoane: Sterian cu violoncelul, Negulici cu violina și un al treilea cu flautul. Se juca **Creditorii** de Vasile Alecsandri și alături de Luchian și doamna Sterian jucau: Alecu Hermezium, C. Negruzzi, Leon și Iacob; era 6 iulie - aniversarea cununiei lui Costache cu Maria.“

Iacob Negruzzi

Salonul de muzică
și teatru
- aspecte -

„Punți de afinitate trebuie să fi fost, cu circulație în amîndouă sensurile, între Trifeștii lui C. Negruzzi și Mirceștii alecsandrinieni, spații spirituale comunicante, străjuite, privegheate de același consemn: retragerea din agitația, din vîltoarea pasiunilor zilei și întoarcerea către cele din lăuntru; redobîndirea liniștei și seninătății prin cultivarea prieteniei afectuoase; încurajarea dulcilor visări, a contemplării frămîntărilor lumii de la oarecare depărtare.”

Gabriel Dimisianu

„În mijlocul unei grădini ca din povești, cu întunecimi și luminișuri, cu Prutul care curge într-o coastă, răsare, dintre pomi, o bătrînă casă boierească, veche de o sută și mai bine de ani (...) E așezarea lui Dinu Negruzzi, a fiului Costache și a nepotului Iacob.”

C. Gane

Dormitorul familiei Negruzzi

„Necăjit și obosit de lucrările **catagrafiei**, la care mă îndatorea sarcina mea de deputat, venisem ca să mă răsuflu câteva zile la moșioara mea și să mă bucur de o mâncare mai bună, după împlare prin sate de cinci luni...”

C. Negruzzi

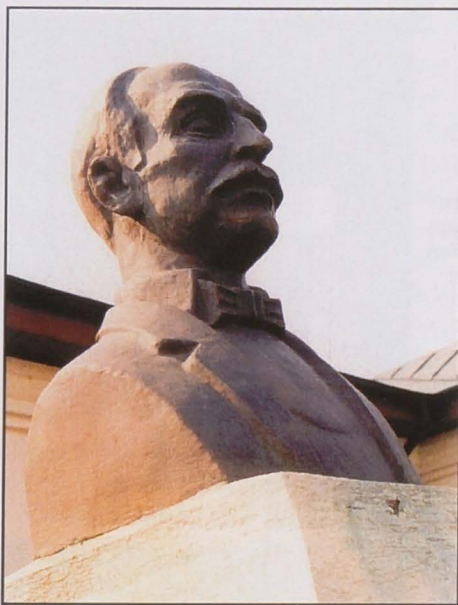
„La cartea **200 rețete cercate de bucate, prăjituri și alte trebi gospodărești** (1841), autorul principal al prelucrii trebuie să fie socotit **Costache Negruzzi**, care a lăsat în manuscris **manualul Vinătorul bun sau meșteșugul de a nu-ți fi urît**, și care era gastronom epicureu, cineget, pornit ca și Balzac, spre felurite combinații practice.”

Augustin Z.N. Pop

Imagini din **sufrageria** familiei Negruzzi

Bustul C. Negruzzi,
 autor: I. Buzdugan,
 inaugurat la 7 octombrie 1995

„Costache Negruzzi este un nume scump României și va rămîne în pleiada pionierilor intelectuali ai neamului nostru... Scrierile sale, deși nu multe, au însă un caracter nou în literatura noastră, deosebindu-se prin eleganta limpezire de stil, energie și adevărat românism.“

Vasile Alecsandri,
 1868

„Fără îndoială, Negruzzi e un scriitor cultivat, fără nimic pedant, trecînd de la referințe eline la scriitorii francezi, ruși sau la literatura engleză. Nu erudiția în sine interesează, ci adecvarea la obiect, în acest sens el fiind un precursor al lui Odobescu.“

Constantin Ciopraga

Trăsura familiei Negruzzi, cu monograma C.N.

Plecare spre Prut...

Oaspeți din străinătate
vizionând muzeul pentru
Premiul European al
Muzeului Anului 1997
**(C.L. Rusu, Olga Rusu,
M. Boroș, C. Ionescu, Wym
Vander Weiden (Olanda), Ann
Nicholls (Anglia), Virgil-Ștefan
Nițulescu, Lucian Vasiliu)**

Acest muzeu a candidat, împreună cu alte 65
din 20 de țări din Europa, pentru PREMIUL
EUROPEAN AL MUZEULUI ANULUI
1997. Vizitat pentru selecție la data de 4
octombrie 1996, de către:
- ANN NICHOLLS, administrator al FUNDATIEI
Emya din Bristol Anglia și
- WYM VANDER WEIDEN, director al
Muzeului de Istorie Naturală din Leiden,
Olanda, membru al juriului.

Prof. **Liviu Leonte** vorbind la manifestarea
"Lunca amintirilor" - 8 octombrie 2000

Ioanna Rosetti - urmașă a familiei
Negruzzi, primită cu flori la inaugurarea
Casei memoriale (7 octombrie 1995)

Urmașii familiei Negruzzi în vizită la Hermeziu: **Irina și
Matei Fotiade, Dana Konya-Petrișor**, însoțiți de
muzeograful **Olga Rusu** (mai 1997)

ACT DE DONAȚIE

Noi, urmașii lui Constantin Negruzzi: Ioana Rosetti, Petre Rosetti-Bălănescu, Irina Fotiade și Dana Konya-Petrișor, am luat hotărârea, în deplină înțelegere, să donăm conacul familiei din satul Hermeziu, comuna Trifești, județul Iași, Muzeului Literaturii Române din Iași – „Casa Pogor”.

Această hotărâre se datorează faptului că oameni de inimă și cu suflet românesc au scos din neființă în care barbaria comunistă aruncase spiritualitatea țării noastre această casă care a adăpostit o importantă parte a acestei spiritualități.

Acești oameni de inimă au fost cei ai Casei Pogor [...].

Suntem siguri că, de acolo de Sus, moșii și strămoșii noștri, împreună cu Liviu Rusu, ne privesc și ni se alătură în această zi, în care conacul Negruzzi intră definitiv în patrimoniul național.

Casa Pogor, cu suportul Ministerului Culturii, a scos Casa Negruzzi din pulberea uitării și a realizat un muzeu care face cinste memoriei familiei Negruzzi și culturii române. Familia Negruzzi consideră că este dreptul Casei Pogor s-o stăpânească de acum încolo, întru amintirea unora dintre cei ce au contribuit la ridicarea culturii Moldovei și a întregii României.

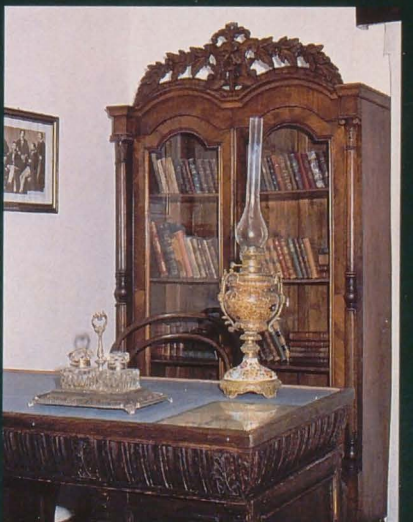
De asemenea, considerăm că, de acum înainte, este de datoria noilor proprietari să fie buni administratori ai muzeului și, mai presus de toate, să vegheze și să garanteze ca spiritul cultural al locului să rămână pe veci sursă de inspirație pentru acest popor întru idei curate și de suflet înălțătoare.

Cu toate că familia noastră a fost brutal dezrădăcinată de pe aceste meleaguri și generația care a plătit cel mai scump a fost trimisă în pibegie de autoritățile comuniste din acea perioadă și a murit departe de dragile locuri natale, pentru noi, urmașii Negruzziștilor, Hermeziu a fost, este și va rămâne dorul nostru cel mare.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Astăzi, ziua Domnului 20 mai 2001,
ajun de Sfântul Constantin,
la Hermeziu, județul Iași.

IASI
2005